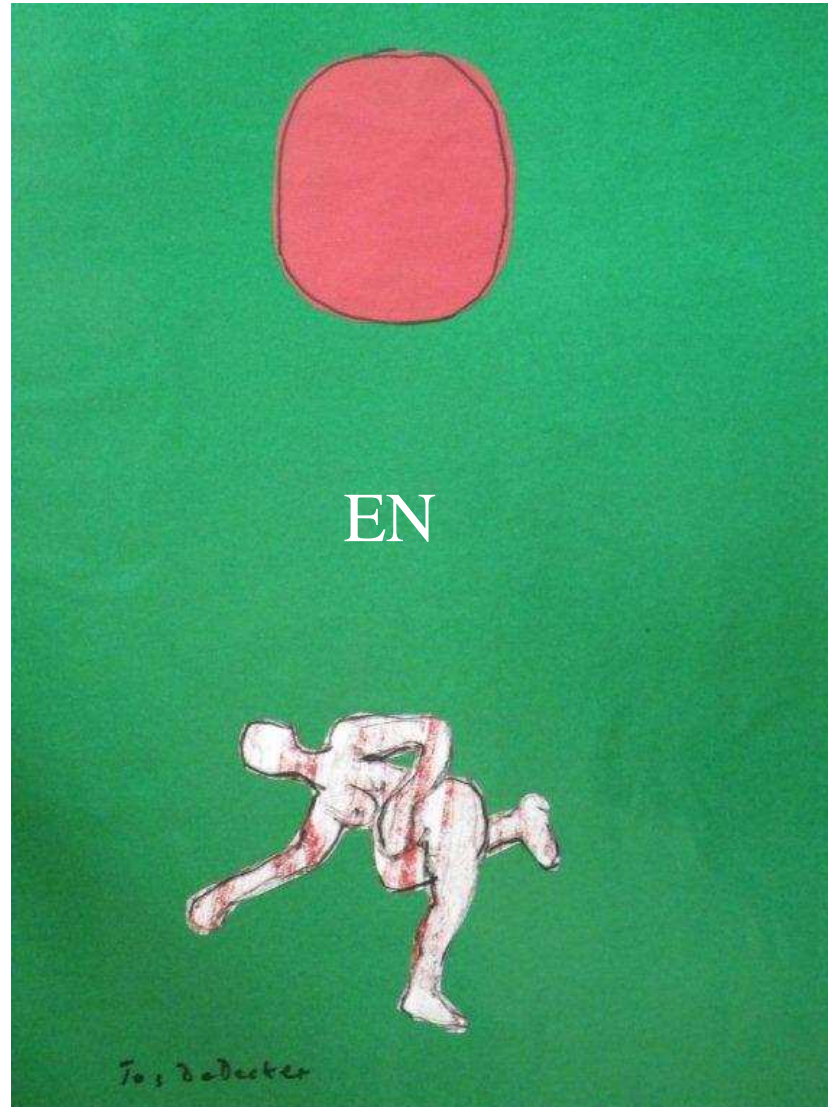

JDD – KUNST EN POËZIE – EXPERIMENT

VRIJ

EN

VRANK

NIEUWSBRIEF 46- MEI 2017

Beste vrienden,

Ja, ja ...hier ik ben terug. Het begint met de test: de Rorschach- vlek als voer en test van en voor... psychologen!!!
Vervolgens is er een vrij vreugdevol dingetje dat ik begin februari schreef. **Leven, leven, leven**, gevolgd door een dramatisch gedicht , enkele dagen later geschreven en dat verwijst naar een stukje ziekenhuisrelaas !!!

Een dramatische pagina vond ik bij het werk van schilderbeeldhouwer Giacometti met teksten van J. Bernlef en R.Kopland en ik sluit deze Nieuwsbrief af met een humoristische noot van dichter E.E. Cummings, Ligstoel van Herman de Coninck, Mekaniekje gedicht met illustratie van Miro op de achtergrond, en tot slot ... HET vrouwelijk naakt van Paul Delvaux !

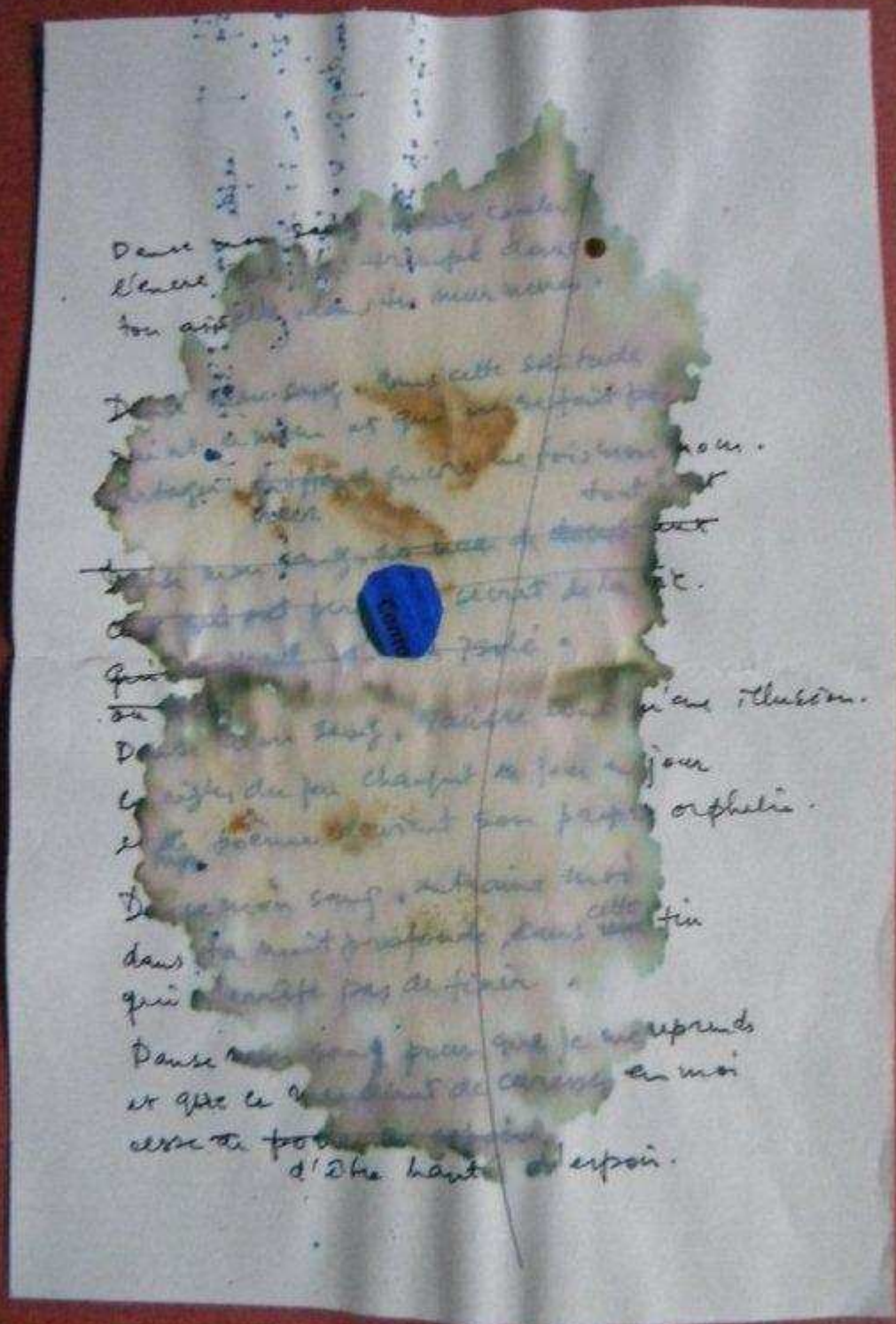
Vriendelijke groeten.

Jos De Decker

MANSVELD ART CENTER

Oudenaaksestraat, 4, 1671 Elingen (Pepingen- Pajottenland)-België tel 02 532 57 11 joz.dedecker@telenet.be
www.mansveldartcenter.wordpress.com

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

Dans mon sang, dans cette nuit
d'attente, dans ce silence
ton air, ton air, ton air

RORSCHACH - test.

In de vlek

moeten we ons ontwarren
wijsmaken wat we zien en vinden

in de vlek

een nieuwe ader zoeken
de weg naar de oever van de droom

in de vlek

haar uitvloeisel ondoordacht daarin
mee opduiken zomaar toevallig

Jos De Decker – fecit jan 2017

ALLELUJA

leven leven leven
wat we zien
wat we meemaken

het bezorgt diepgang
aan gewillige woorden
waaruit een vreemd geluid
al kringelend opstijgt
en men weet niet
wat het is of betekent

leven leven leven
het weerklinkt luid
als een onverwoestbare echo

in wat niet uitsterven wil
en altijd maar verder
diepere en bredere sporen trekt
zichzelf bezingt non-stop
zomaar zomaar

leven leven leven
dicht tegen de dood aan
is naaktheid zien

in het waaruit ogen bestaan
mildheid vindt in wat
beweegt en zingt
dicht tegen de dood aan
als belichaming
van wat zich overstijgen wil

Jos De Decker
2 februari 2017

leven 3 - de ommekeer

een chirurgische ingreep meemaken
(open buik operatie 22 februari 2017)
terecht komen in een hel

grauwe gruwel waarin men zich nietig ziet en vindt
als ontredderd lichaam waarin alles klinisch wordt
waarin alle fijn gevoel ontbreekt slechts pijn overblijft

beseft van nietigheid en nutteloosheid
bedrijvige handen snellen ter hulp
maar de ontredde is groot

niets helpt
niets

niets op dat vreemde moment

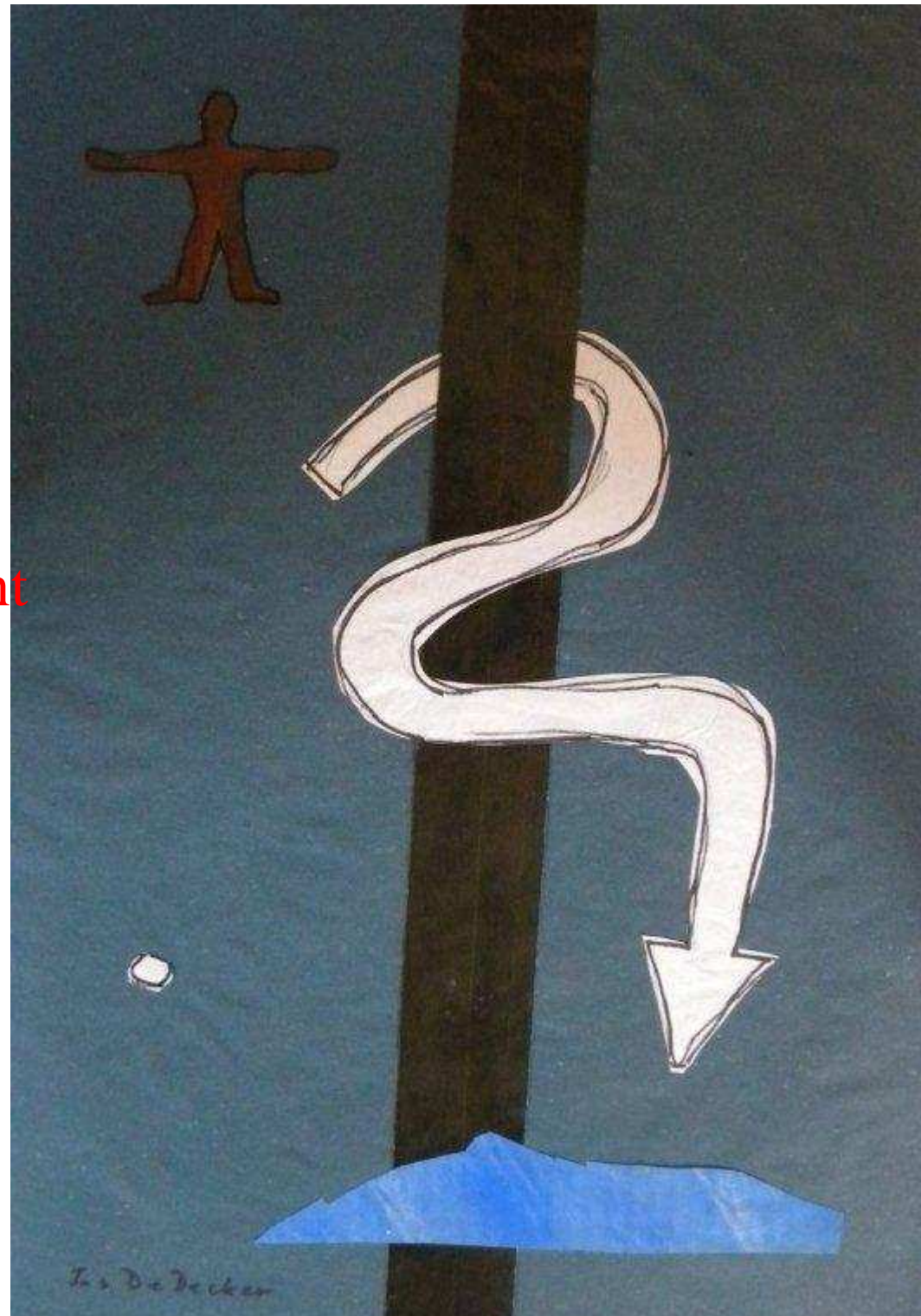
enkele dagen eerder was er nog een illusie
een zichzelf verheerlijkend moment

dat **plots** midden een duistere hel terecht komt

de weg terug de revalidatie gebeurt krampachtig
ademen stappen zien eten slapen...
het is allemaal zo moeilijk plots

maar er is **slechts** die weg
die weg terug die ik moet gaan

gaan gaan gaan.....
om nog even te blijven

Alberto Giacometti (1901 – 1966) was een Zwitserse schilder – beeldhouwer. Hij nam zijn intrek in 1926 in zijn kelderatelier te Parijs dat hij niet meer zou verlaten.

Een tekening van Giacometti
zijn harde potlood eindigt
in een gom. Hij draait het
om en om en stuft vier lijntjes weg
Met het puntje van zijn tong
tussen zijn tanden veegt hij
licht de tekeningen in
Zo wist hij wat wij dachten
tot verschijnt wat hij doorziet
Wat als je even niet zou kijken
je dan misschien vanuit een ooghoek
ziet.

J. Bernlef
"De kunst van het verliezen"
Querido 1980

De lopende man.

Er is een verlangen waarvan je niets weet
Waarnaar – naar iets dat voor je uit vlucht
Er is een plek waarnaar je verlangt maar je kent
Die niet – je moet leven met het onmogelijke
Dit soort dingen denk ik als ik die dunne man
Van Giacometti weer zie in zijn museum
Zo onmogelijk dun – hij is al bijna verdwenen
In zichzelf in de plek waar hij staat
Hij staat daar maar hij loopt en hij loopt maar met
Lichte haastigheid – hij wil gaan, voorbijgaan
Naar ergens en hij blijft dat maar willen
Je begrijpt het niet
In de ramen een parklandschap – winterlicht
Stille beuken, grijs gras, en niemand

Rutger Kopland
bij een beeld dat in het Kröller-Möller Museum staat

E E Cummings (1894 – 1962) USA

may i feel said she

may i feel said she
(i'll squeal said she
just once said he)
it's fun said she

(may i touch said he
how much said she
a lot said he)
why not said she

(let's go said he
not to far said she
what's to far said he
where you are said she)

may i stay said he
(which way said she
like this he said
if you kiss said she

may i move said he
is it love said she)
if you're willing said he
(but you're killing said she

but it's life said he
but your wife said she
now said he
ow said she

(tiptop said he
don't stop said she
oh no said he)
go slow said she

(cccome, said he
umm said she)
you're divine! said he
(you are mine said she)

Dichter E E Cummings studeerde af aan de Universiteit van Harvard, trok als vrijwilliger tijdens WO 1 naar Frankrijk. Na de oorlog bleef hij een tijd lang in Parijs, keerde later terug naar de VS. Hij was ook een verdienstelijke kunstschilder.

Levensvreugde en humor zijn kenmerkend voor zijn werk. Hij behoort toe tot de avant garde schrijvers en verwerpt in zijn gedichten de formele dichtvormen.

Het gedicht '**i cary your heart with me**' wordt in VS gecatalogeerd bij de 50 beste gedichten ooit.

mag ik voelen zei zij

mag ik voelen zei zij
(ik ga schreeuwen zei zij
maar een keer zei hij)
het is prettig zei zij

(mag ik tasten zei hij
hoeveel keer zei zij
veel keer zei hij)
waarom niet zei zij

(laat ons gaan zei zij
niet te ver zei zij
wat is te ver zei hij
waar je bent zei zij)

mag ik blijven zei hij
(op welke manier zei zij
zoals dit zei hij
indien je kust zei zij

mag ik bewegen zei hij
is het liefde zei zij)
zo jij het wenst zei hij
(maar je maakt het om zei zij

maar dat is 't leven zei hij
maar je vrouw zei zij
nu zei hij
o zei zij

(tiptop zei hij
niet stoppen zei zij
oh nee zei hij)
traag aan zei zij

(kkkom? zei hij
hummm zei zij)
je bent goddelijk! zei hij
(je bent van mij zei zij)

Ligstoel

Het is een soort niets dat ik zoek. Wat je overhoudt
als je uit de kom van je beide handen hebt willen drinken:
je beide handen. Geuren lanterfant door de tuin.
Ik heb een ligstoel onder me waarin ik zo laag als ik maar

in mezelf kan liggen, op mijn rug, het onderste wat ik heb, lig.
Hoe is dit liggen? Zoals je een cognac afmeet door het glas
horizontaal te leggen, zo is dit liggen, ik heb niet veel van mezelf
nodig om vol te zijn, wat ik nodig heb is vooral: weinig.

Er is te weinig weinig. De vergevingsgezindheid
van het niets waar wij, als we eveneens
niets zouden zijn, zouden passen.

De lucht is zo blauw als vergeetachtigheid.
De lucht is zo blauw als blauwsel waarmee destijds
linnen werd gewassen om witter te zijn.

Herman de Coninck

mekaniekje

ik en mezelf
ram ram ram
met kniebuiging
voor een beeld
in de spiegel

ik en mezelf
patati-patata
zus of zo
als steeds de andere
hilarische verschijning

ik en mezelf
ah! ah! ah!
op één been
als een held

grote zondaar
met loense ogen
ik en mezelf
tollend omheen iets
verschijnend

Paul Delvaux (1897 - 1994)

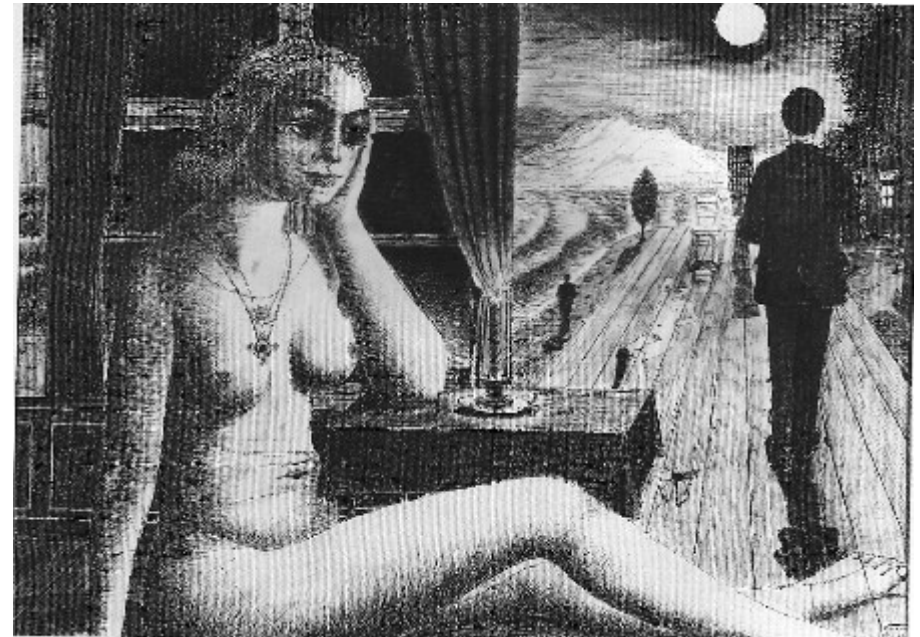

vrouw

zij die uit een tekening komt gekropen
met geheimnissen vol
die verwachtingen wekt...

er tussenin loopt een gekleed heerschap
dwalend in zijn eigen waan

zij paradeert, is als plukrijp fruit
haar dromen aan het vervolmaken...

zij is in haar verschijningen mede een stukje mystiek,
een vleesgeworden droom

van een schilder... Paul Delvaux .

